

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-488/10

**Celaya Empanaza y Galdos Internacional SA
przeciwko
Proyectos Integrales de Balizamiento SL**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria)

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Artykuł 19 ust. 1 — Wzory wspólnotowe — Działania stanowiące naruszenie lub grożące naruszeniem — Pojęcie „osoby trzeciej”

Streszczenie wyroku

Wzory wspólnotowe — Skutki wzoru wspólnotowego — Prawa ze wzoru wspólnotowego — Uprawnienie do zakazania każdej osobie trzeciej używania wzoru — [Każda] osoba trzecia — Pojęcie

(rozporządzenie Rady nr 6/2002, art. 19 ust. 1)

Wykładni art. 19 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych należy dokonywać w ten sposób, że w postępowaniu, którego przedmiotem jest naruszenie prawa wyłącznego wynikającego z zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, uprawnienie do zakazania jego używania przez osoby trzecie rozciąga się na każdą osobę trzecią, która używa wzoru niewywołującego u poinformowanego użytkownika innego całościowego wrażenia, w tym również na osobę trzecią będącą właścicielem później zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, niezależnie od jej zamiaru i zachowania.

Przepisy rozporządzenia należy interpretować w świetle zasady pierwszeństwa, zgodnie z którą wcześniej zarejestrowany wzór wspólnotowy ma pierwszeństwo przed wzorami wspólnotowymi zarejestrowanymi później. W szczególności z art. 4 ust. 1 rozporządzenia wynika, że wzór jest chroniony jako wzór wspólnotowy w zakresie, w jakim jest on nowy i posiada indywidualny charakter. Zatem w wypadku kolizji dwóch zarejestrowanych wzorów wspólnotowych domniemywa się, że wzór zarejestrowany jako pierwszy spełnia warunki uzyskania ochrony wspólnotowej przed wzorem zarejestrowanym jako drugi. Tak więc ochrona przewidziana w rozporządzeniu może być przyznana właścicielowi późniejszego wzoru wspólnotowego jedynie wtedy, jeżeli wykaże on – w drodze powództwa o unieważnienie, choćby wzajemnego – że wzór wspólnotowy zarejestrowany wcześniej nie spełniał jednego z tych warunków.

Zgodnie z postępowaniem w sprawie rejestracji wzorów wspólnotowych, uregulowanym w art. 45–48 rozporządzenia, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) bada, czy zgłoszenie spełnia przewidziane w rozporządzeniu warunki formalne dotyczące jego dokonania. Jeżeli zgłoszenie spełnia te warunki, mieści się w definicji wzoru wspólnotowego z art. 3 lit. a) rozporządzenia i nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami, zostaje ono wpisane przez Urząd do rejestru wzorów wspólnotowych jako zarejestrowany wzór wspólnotowy.

Chodzi tu więc o szybką kontrolę o charakterze zasadniczo formalnym, która – jak wskazano w motywie 18 rozporządzenia – nie wymaga badania merytorycznego mającego na celu ustalenie przed rejestracją, czy wzór spełnia warunki uzyskania ochrony, i która ponadto, w odróżnieniu od procedury rejestracji w trybie rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, nie przewiduje etapu pozwalającego właścicielowi wcześniej zarejestrowanego wzoru na wniesienie sprzeciwu wobec rejestracji. W tych okolicznościach jedyną wykładnią pojęcia „[każdej] osoby trzeciej” w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia, która pozwala na zapewnienie realizacji celu rozporządzenia polegającego na skutecznej ochronie zarejestrowanych wzorów wspólnotowych, jak również na zapewnienie skuteczności [„effet utile”] powództw dotyczących naruszenia, jest wykładnia obejmująca osobę trzecią będącą właścicielem później zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

(por. pkt 39, 40, 42–44, 52, 58; pkt 1, 2 sentencji)